

Sygn. akt X Ga 8/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Korfanty

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2015r . **w Gliwicach**

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w W.

przeciwko P. B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 września 2014. , sygn. akt VII GC 1021/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od pozwanego P. B. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. w W. kwotę 2.197,17 zł (dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt siedem złotych siedemnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2013r. oraz kwotę 647,00zł (sześćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 400,00 zł (czteryście złotych) tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym.

Sędzia

Sygn. akt X GC 8/15

UZASADNIENIE

(...) sp. z o. o. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od P. B. kwoty 2.197,17 złotych wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Kwota dochodzona pozwem stanowiła należność z tytułu zwrotu prowizji udzielonej pozwanemu za świadczone przez niego usługi agencyjne.

Wyrokiem z dnia 12 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że roszczenie powódki uległo przedawnieniu 1 lipca 2012 roku ponieważ stało się wymagalne 1 lipca 2009 roku kiedy to umowa agencyjna na skutek upływu okresu wypowiedzenia przestała wiązać strony. W tej dacie roszczenie powódki o zwrot prowizji jako nienależnego świadczenia (art. 410 kc) stało się wymagalne.

W apelacji od powyższego wyroku powódka wniosła o zmianę wyroku poprzez zasądzenie na jej rzecz kwoty dochodzonej w pozwie lub ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego

rozpoznania. W uzasadnieniu apelacji powódka wskazała, że jej roszczenie stało się wymagalne w stosunku do pozwanego dopiero dnia 28 września 2012 roku kiedy nastąpiło całkowite rozliczenie konta prowizyjnego pozwanego

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja powódki zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli Sąd II instancji nie prowadzi postępowania dowodowego uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Wyrok Sądu Okręgowego oparty jest o art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 505⁹ § 1¹ pkt 1 k.p.c. Według treści tego ostatecznego przepisu apelację w postępowaniu uproszczonym można oprzeć na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Za uzasadniony należy uznać zarzut apelacji naruszenia art. 233 § 1 kpc oraz art. 118 kc w zw. z art. 120 kc.

W niniejszej sprawie z prawidłowego ustalonego stanu faktycznego Sąd I instancji błędnie przyjął, że roszczenie powódki stało się wymagalne dnia 1 lipca 2009 roku i uległo przedawnieniu dnia 1 lipca 2012 roku.

Strony zawarły umowę agencyjną, na podstawie której pozwanemu, jako agentowi, należała się prowizja z tytułu zawieranych umów agencyjnych, ale tylko w przypadku kiedy klient pozwanego opłacał składki na rzecz powódki. Za składki nieuiszczone pozwanemu prowizja nie przysługiwała. Powódka wypłacała pozwanemu prowizję z góry pomniejszoną o tzw. storno

(15% należnej prowizji za daną umowę). Rezerwa ta była wypłacana po upływie okresu odpowiedzialności za storno, który nie przekraczał 25 miesięcy w przypadku kiedy klient pozwanego w całości opłacił składkę na rzecz powódki. Skoro zatem umowa pomiędzy stronami uległa rozwiązaniu z dniem 1 lipca 2009 roku to termin przedawnienia roszczenia powódki o zwrot nienależnie pobranej przez pozwanego prowizji rozpoczął bieg od dnia 15 września 2011 roku, kiedy to powódka po zakończeniu okresu odpowiedzialności pozwanego za strono w toku zwykłych czynności mogła ostatecznie rozliczyć konto prowizyjne pozwanego.

W uchwale z dnia 22 listopada 2013 r. III CZP 72/1 Sąd Najwyższy wskazał, że w art. 120 § 1 zdanie drugie k.c., mowa jest literalnie o początku biegu przedawnienia w dniu, "w którym roszczenie stałoby się wymagalne", gdyby wierzyciel podjął czynność powodującą stan wymagalności w najwcześniejszym możliwym terminie". Ten najwcześniejszy termin, to moment, w którym zrealizują się wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej, a zatem ze stanu bezprawności kontraktowej wyniknie dla wierzyciela szkoda, pozostająca z nim w związku przyczynowym. Już wówczas wierzyciel przez wezwanie dłużnika do spełnienia świadczenia odszkodowawczego może spowodować wymagalność powstałego na jego rzecz roszczenia. Dłużnik powinien to świadczenie spełnić po upływie odpowiedniego czasu, ustalonego zgodnie z kryterium "niezwłoczności" z art. 455 k.c. Dokładny początek biegu tego terminu musi być oczywiście określany ad casum. Stanowisko to w pełni podziela Sąd orzekający w niniejszej sprawie.

Zatem skoro okres końcowego rozliczenia stron mógł zgodnie z umową nastąpić dopiero po 25 miesiącach od dnia rozwiązania umowy agencyjnej, to roszczenie powódki o zwrot nadpłaconej prowizji od pozwanego stało się wymagalne w połowie września 2011 roku biorąc pod uwagę czas niezbędny dla powódki do ustalenia kwoty nadpłaconej pozwanemu prowizji i wezwania go do zwrotu tej kwoty.

Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony dnia 10 czerwca 2013 roku, a więc przed upływem 3-letniego terminu przedawnienia.

Biorąc powyższe pod uwagę zgodnie z art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok i uwzględniono powództwo oraz zmieniono orzeczenie Sądu Rejonowego w zakresie kosztów postępowania zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 647 zł.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz powódki zwrot opłaty od apelacji tj. kwotę 100 zł (art. 18 ust. 2 w zw. z art. 28 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) i koszty zastępstwa procesowego przed sądem drugiej instancji tj. kwotę 300 zł (§ 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych...)

SSO Małgorzata Korfanty.

Sygn. akt X GC 8/15

Z.:

1. (...);

2. (...);

3. (...);

4. (...);

5. (...)

(...)